

udateret

SENDER

Nanny Bech

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

General comment:
Afventer transskription.

Archive:
Mappe 49 nr. 27

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

lille stærke og klare Menneske, Reises.
Min Tanke gaar ikke saa gjældent op
til Edes pens, og tror da riktigst at finde
Edes i bedste Velgaaende, hvor, ved sin
Gjerning og sin Glæde, som sagtens er
lidt forskjellig; nei det er jo sandt, og
er jo ret, da Niels er paa samme Sted,
og han affjort ~~der~~ ogsaa hører til dem
mit Hjernte har varme Tanker og gode
Gnister paa. Jeg vilde ønske i see store
haande været med ved et saet Skov og Menig-
hedsmøde forleden Dag, ved Højellet, hvor
begge vore Venner, Mourad og Langeren,
foruden en Pastor Skölles fra Birkerød,
talle; det var en saa kjönt at de to Partoum

enes saa kjædeteligt som gode Venner.

Monrad holdt først en haard Kjøn og meget
marerittet Lædningstale, om det taage-
de og ubestemte ved Carlens Menighed og dens Ven-
ner — men — han vilde ønske, at vi ~~der~~^{lige} her,
mange vare samlede paa denne smukke
solbelyste Øst, saaledes vilde alt det taagede
spredes, naar Guds Sol lygte derover, saa vi
maatte føle belignelsen — osv — Derefter talte
Langerens fortællende, om nogle Træk fra
Færesrejse, og viste hvorledes vi kunde læ-
se af dem, at holde ud i Tus og Tillid til den gode
Sag, som Guds Rige gjorde, at vente med Haab i
Haab, han fremtog flere enkelte smukke Træk
som gjorde det klart, og sammenholdt det saa
med Jakobs Kamp med Herren; det hele var ypp-
erligt og Kjært, — Møller talte om, med Feins-
dighed at bekjende Kristus, i vort Hjerte, i vort

Louiskammer, og i Kirken — at ikke den næste
Slegt skulde anklage os, og sige — "I lærte os ikke
at kjende ham"; der var Lærne deri, men man
ledt noget, klæbed. Monrad, talte saa om Jern
og Løse Kirkegaard, overmaade godt, men det
bliver for langt om, alt hvad han udledede derfra;
naturligvis endte han med Træskjendelse og Faderens
Salmerangeres bød kjört, under den goterne og der-
over den haa klæding. — Hos — vil ikke du eller
kiel, tegne et H. B. til mig, ikke for stort, Malg har
nemlig været saa betændt at passere mig L. Lomme.
Tørklædet, og saa var det saa morsomt at faa det til Haan,
men for alting ingen Dikkedæer. — Saa en Ting end
mig, vil du gjøre min allerunderdanigste hndskjæl-
ping til Peter, at han ikke faar noget Brevskab
fra mig til sin Fædelsdag, da jeg saa udfjig har skre-
vet til hans Fader, men han ved lige godt, at jeg
mit Hjertes Høstels, brønder — oo — oo"; og
saa et tredie, dersom det ikke er for besværligt for
dig, vil du saa tage Agtelse i Haan, fra mig og give
hende et Kys; og vil I saa leve vel, alle tre store
og alle tre smaa, og ikke være Bøel kiel, hende fra
mig. Lille søre Valborg, som kieler, gjør sit bedste
men — hun er jo ikke fuldkommen. — Malg kieler
der saa meget væmt og godt — Eders Hanny.